

Baránok a darca Ducha

Evanjelium tretej januárovej nedele nadväzuje na udalosť Krstu Pána. Spoločnou témou je opäť Kristovo „zjavenie“, tentoraz nie skrze Otcov hlas, ale skrze svedectvo človeka, Jána Krstiteľa. Toto „zjavenie“ nie je už centrom pozornosti samo o sebe, ale v jeho spásnom význame. Kristus prijíma Ducha, aby ho mohol dávať nám. Ježiš je teda predstavený ako nositeľ a darca Ducha. Zároveň je označený ako Baránok Boží, ktorý sníma hriechy sveta. Tieto jeho dve „funkcie“ nemusíme vnímať oddelene. On sníma hriech sveta práve tým, že dáva Ducha. To prvé ide ruka v ruku s druhým. Duch je tou očisťujúcou vodou, ktorá odplavuje nečistotu hriechu. Duch je ohňom spaľujúcim plevu „prázdneho spôsobu života“.

Ježiš neodníma hriech tak, že by zanechal voľné miesto, prázdno. On vkladá do očistenej nádoby srdca nový obsah, nový život. Kristus je ten, ktorý upratuje a vyčisťuje náš dom. Nenecháva ho však prázdny, ale zdobí ho krásnymi predmetmi.

Označenie „Baránok Boží“ je nám dôverne známe zo slávenia Eucharistie. A asi bežne vnímame Krista ako toho, ktorý nás oslobodzuje od hriechov. Menej často ho však vidíme ako darcu Ducha, lepšie povedané ako toho, ktorý odpúšťa hriech

(Pokračovanie na str. č. 3)

nový clus

Mesačník občanov Veľkého Klíža

číslo 12.

rok 2025

ročník XXX.

Karin a jej originálne maľované vianočné ozdoby

Vo vianočnom čase azda každý z nás akosi viac vníma krehkú krásu. Tá obohacuje ducha, skrášľuje naše príbytky, prebúdzá obdiv a uznanie k tomu, kto ju vytvára. S nepredstieraným obdivom a možno aj s úžasom sa môžeme zahľadiť na vianočné ozdoby, ktoré vytvára Karin Hudoková. Začala vlni. V tomto roku svoju tvorbu zintenzívnila. Množstvo vianočných guľí, srdiečok a podobných ozdôb, ktoré vychádzajú spod jej šikovných rúk mali niektorí možnosť vidieť nielen v jej domácom prostredí, ale aj na Vianočných trhoch v Ješkovej Vsi. Určite už v týchto chvíľach zdobia príbytky mnohých domácností v klížskej doline a aj na iných miestach.

Je to predovšetkým o talente, ale aj neuveriteľnej trpezlivosti, precíznosti, snahe neustále sa

zdokonaľovať, vytvárať nové vzory, farebné kombinácie a podobne. Karin maľuje sklenené, a aj plastové vianočné ozdoby. Pracuje s farbami aj s voskom. V jej začiatkoch jej boli inšpiráciou fotografie zo sveta. V neposlednom rade už predošlé skúsenosti. Ved' už tri roky sa venuje maľovaniu veľkonočných kraslíc.

Akokoľvek, je to predovšetkým o už spomínanom talente. Už jej prastará mama, Eleonóra Franková, bola známou maliarkou kraslíc. Jej mama, pani Eva je dobre známou tvorkyňou mnohorakej krehkej nádhery. Karin je pokračovateľkou šírenia rodinného talentu, ktoré

mu sa teší nielen jej rodina, najbližšie okolie ale určite aj my všetci, ktorí sme sa stretli a stretáme z jej unikátnymi, možno povedať, umeleckými dielami. Veríme, že nás nimi bude prekvapovať aj naďalej.

Text a foto
Peter Maťašeje

■ Očakávaný Mikulášsky sprievod prišiel.
(viac o podujatí na str. č. 4.)

Foto – Peter Maťašeje

Vydanie vianočného čísla finančne podporila firma

VÁŽENÍ SPOLUOBČANIA, čitatelia Nového Clusu!

Toto číslo nášho mesačníka, ktoré sa k Vám práve dostalo, uzatvára tridsiaty rok jeho vydávania. Všetkým, ktorí mali a stále majú akúkoľvek zásluhu na dosiahnutí tohto významného okrúhleho jubilea vyslovujem za vedenie obce úprimné ďakujem. Samozrejme, čitateľov nevynechávajúc.

Pravidelne, aj cestou novín, podávame informácie o dianí v obci. Iste, predstavy a požiadavky sú jedna vec, ale možnosti sú druhá vec. A konsolidácia verejných financií sa nevyhla samosprávam a to nemalov mierov. Podielové dane, ktoré sú pre obce zo štátu hlavným zdrojom príjmu, boli ukrátené podstatnou mierou. No vedenie obce – starosta, poslanci, kontrolór obce, zamestnanci – robí činnosti v rámci možného. V rozpočte je potrebné mať zabezpečené finančné prostriedky predovšetkým na zákonom vymedzené, či uložené povinnosti. Sú to predovšetkým mzdové prostriedky a odvody podľa platových dekrétov zamestnancov (obec, MŠ, ZŠ, ŠKD, ŠJ), ďalej programy a software jednotlivých činností (účtovníctvo, mzdy, evidencia obyvateľov, stránka obce), tiež povinne zabezpečované činnosti a revízie (poistenie majetku a techniky, osobný údaj, BOZP, revízie tlakových, plynových zariadení, komínov, hasiacich prístrojov, mraziacich zariadení v DS, kamerového systému). Zmluvné zneškodňovanie biologického odpadu zo ŠJ MŠ a výdajne v ZŠ.

V roku 2025 obec podala na základe výzvy MOF (Modernizačný fond) Žiadosť na poskytnutie finančných prostriedkov formou dotácie na Zvyšovanie energetickej hospodárnosti existujúcich verejných budov – konkrétne na základnú školu na jej rekonštrukciu a modernizáciu. Projekt zatiaľ vyhodnotený nebol. Celková výška

oprávnených výdavkov je 723 100,06 €, spolufinancovanie z vlastných prostriedkov 5%, čo predstavuje 36 155,- €. Obec v roku 2025 bola úspešná v žiadosti na MF pre individuálne potreby obcí. Naša obec zažiadala prostriedky na „Rekonštrukciu a modernizáciu obecného rozhlasu“, ktorá je už aj zrealizovaná. Dotácia bola schválená vo výške 8 400,-€. Ďalšou podanou žiadosťou s projektom, čakajúcou na vyhodnotenie je „Uprava časti Lázenského potoka“, ktorá bola v rámci výzvy Programu obnovy dediny zaevidovaná na environmentálnom fonde. Ide o Kráčinský potok, no v správe Povodia Váhu je evidovaný ako Lázenský. Projekt rieši úpravu častí predmetného potoka, v ktorých hrozí vymytie brehov so zosuvom a obnaženie plynového potrubia.

Na stavebný úrad bola podaná žiadosť o vydanie stavebného povolenia s projektom „Odvodnenie asfaltovej cesty zo Zásade.“ Dažďové a prívodové vody budú zachytené a mimo cesty usmernené cez retenčnú nádrž do potoka.

Obec je zapojená v rámci Regionálneho združenia Stredné Ponitrie do riešenia cyklotrasy Bošany – Klátova Nová Ves – Ješkova Ves – Veľký Klíž.

V tomto roku sme si pripomenuli 900. výročie výstavby románskeho kostolíka sv. Michala. Spomienkové slávnosti zorganizovali spoločne OZ Tu žijeme, Farský úrad a Obec Veľký Klíž. Boli vyhotovené spomienkové predmety, ktorých zakúpením môžete finančne prispieť na rekonštrukciu strechy tohto historického objektu. Na tento účel OZ Tu žijeme vytvorilo transparentný účet.

Neprehliadnuteľnou udalosťou roka v našej obci bola rekonštrukcia vodovodu v hlavnej

ceste, ktorá je v správe TSK a následné vyasfaltovanie povrchu. Podakovanie patrí všetkým zainteresovaným, no predovšetkým vedeniu ZsVS a. s. (osobitne Ing. Štefanovi Štefekovi), ktorá niekoľkokrát opakovanú požiadavku našich dvoch obcí zaradila do investičného plánu ako haváriu, teda v roku 2025 s prioritou č. 1. Osobitné podakovanie patrí Ing. Jaroslavovi Baškovi, predsedovi TSK, ktorý aj keď v tomto roku neboli v rozpočte TSK vyčlenené na plošné opravy ciest žiadne finančné prostriedky, dokázal sa s našou požiadavkou vysporiadať a predvoľbný sľub splniť. Obec z vyprodukovanej frézoviny asfaltu upravila viacero úsekov ciest v obci aj mimo obce.

Obec vďaka aktívnym členom udržuje činnosť Dobrovoľného hasičského zboru obce, je zaradený do kategórie „B“ a to už aj pre rok 2026 a využíva pre rozšírenie techniky ročnú dotáciu 3 000,- €.

Naša obec je pomerne výnimočná nemalou rozlohou zelených plôch. Na ich udržiavanie, kosenie, okopávanie, strihanie, chemické ošetrovanie obec venuje nemalú pozornosť a úsilie. Za obcou sú „skrytí“ Darinka Valuchová a Jozef Bielich - zamestnanci obce, tiež Marián Frank – dohodár, ktorí majú starostlivosť o verejné plochy na prvom mieste svojich prác takmer ako záľubu, za čo im patrí srdečné podakovanie. No podakovanie si zaslúžia aj všetci tí, ktorí sa podieľajú na organizovaní akýchkoľvek podujatí, ktoré krásia obec, zviditeľňujú ju a prispievajú k rozšíreniu komunikácie celého nášho obecného spoločenstva (redakčná rada, speváci, futbalisti, motokrosári, hasiči, turisti, občianske združenia, jednota dôchodcov, poľovníci, urbár).

Všetkým vyslovujem srdečné podakovanie a želanie pokojných a požehnaných Vianoc. V novom roku pevné zdravie, porozumenie a úspechy v osobnom, rodinnom aj v pracovnom živote.

Ing. Anton Stanko, starosta obce

Tak sme sa dočkali ...

S potešením môžeme konštatovať, že rozsiahla rekonštrukcia verejného vodovodu a výmena asfaltového povrchu v obciach Ješkova Ves a Veľký Klíž, bola úspešne ukončená.

Dlhodobú požiadavku občanov o rekonštrukciu vodovodu a cesty dlho vyznievala nadarmo a preto sme sa rozhodli túto situáciu intenzívnejšie riešiť koncom roka 2023. Spojili sme sily (nakolko to bolo a aj v budúcnosti bude v záujme oboch našich obcí) a presne 17.1.2024 bola odoslaná prvá oficiálna žiadosť na rekonštrukciu vodovodu v našich obciach. Neodradilo nás, že na prvú a ani druhú žiadosť neprišla odpoveď. Aj v tomto prípade sa potvrdilo staré známe „do tretice všetko dobré“.

Odvtedy sa postupne v roku 2024 začalo s čiastočnou rekonštrukciou vodovodu a to vyčistením studne, ako aj jej prevysťrojením, čo by malo predĺžiť životnosť studne o ďalšie desiatky rokov. Tiež bolo vymenené potrubie medzi oboma obcami.

Následne nastalo akoby hluché obdobie, ale iba navonok. Po mnohých urgenciách, žiadostiach a rokovaní s kompetentnými orgánmi, aby sa v rekonštrukcii vodovodu pokračovalo aj v samotných obciach, sa nakoniec ZsVS, a.s. podarilo zabezpečiť financovanie a samotná rekonštrukcia vodovodu sa mohla rozbehnúť.

Potrebné bolo ešte zabezpečiť aj rekonštrukciu vozovky a to v celej jej šírke, nakolko ZsVS, a.s. mala v projekte asfaltovanie iba jedného jazdného pruhu. Opäť sa zopakoval kolobeh urgencií, žiadostí a rokovaní s kompetentnými orgánmi, aby sa zrealizovala výmena asfaltu aj v druhom jazdnom pruhu. Aj s pomocou predsedu TSK Jaroslava Bašku sa nakoniec podarilo zabezpečiť financie aj na druhú časť jazdného pruhu, čo (ako bolo spomenuté v čísle 10/2025 Nového Clusu) určite nebolo ľahké v dnešnom období.

Tento úspech by nebol možný bez koordinovanej spolupráce mnohých ľudí a inštitúcií. **Podakovanie patrí všetkým, ktorí sa akýmkoľvek spôsobom podieľali na tomto pre nás „veľkom“ projekte!!!**

Verím, že obyvatelia našich obcí si uvedomujú, aký význam má táto investícia do budúcnosti a hoci sa niektoré prínosy prejavajú až s odstupom času, výsledok bude slúžiť všetkým – spoľahlivým prívodom kvalitnej vody a bezpečnejšou cestnou komunikáciou. Som presvedčený, že to, čo sa podarilo zrealizovať, má dlhodobú hodnotu a bude ešte roky prinášať úžitok.

Mgr. Ján Najman, starosta obce Ješkova Ves

Vydáva Obecný úrad Veľký Klíž,
PŠČ: 958 45, okres Partizánske,
č.t. 038/5429222.

Šéfredaktor **Peter Maťašeje**,
č.t. 0908 772 326,

e-mail: mataseje.novinar@gmail.com
Redakčná rada: **Ing. Zuzana Holáková,**
Anna Húdoková, Ing. Tatiana Sasková,
Anna Kňazeová. Príspevky do novín
prijíma obecný úrad a redakčná rada.
Redakcia si vyhradzuje právo výberu
a úpravy článkov. Schválené obecným
zastupiteľstvom dňa 30.11.1995 pod č.
9/1995 v bode 2, písm.f.

Tlač Rosart Topoľčany

Registrované Ministerstvom kultúry
pod EV 3637/09, IČO: 00311308, ISSN
1339-2611.

Dátum vydania: 19.decembra 2025

Baránok a darca Ducha

(Dokončenie zo str. č. 1)

tým, že dáva Ducha. Jeho odpustenie totiž nie je obyčajným „zma-zaním“ našich hriechov, ale je novým tvorivým činom, pretože je v moci životodarného Ducha. Inými slovami každé odpustenie je veľkou udalosťou, je novým znovuzrodením, „malým krstom“. Týmto „krstom“ odkladáme starý život v hriechu a prijímame nový život v Duchu.

A ak je pre nás samozrejmé považovať Krista za „Božieho Baránka“, tak môžeme urobiť nový krok a začať ho vidieť zároveň ako „darca Ducha“. On je Baránkom, pretože je darcom Ducha. Kedykoľvek budem k nemu pristupovať s prosbou o odpustenie, môžem si spomenúť na to, že on odpúšťa a zároveň vkladá do mňa novú energiu, novú božskú kvalitu.

Mgr. Patrik Adam, správca farnosti

ROKOVALO ZASTUPITEĽSTVO

Poslanci obecného zastupiteľstva pod vedením starostu obce rokovali dňa 10.12.2025 na svojom 24. riadnom zasadnutí v tomto volebnom období. Po schválení programu rokovania schválili overovateľov zápisnice a bola určená zapisovateľka. V ďalšom bolo schválené VZN o miestnom poplatku za komunálne odpady a drobné stavebné odpady. Jedná sa o tri zmeny v porovnaní s doteraz platným. Zvyšuje sa ročný poplatok na obyvateľa z 28 € na 30 €. Je to spôsobené zvýšenými poplatkami za uloženie odpadu na skládke. Občan po zaplatení ročného poplatku bude mať nárok na 6 kusov žetónov. Z toho plyní, že výška poplatku za žetón bude 5,- € za kus. A posledná zmena je, že úľavu z poplatku môže mať občan, ktorý o to požiada a preukáže, že sa v obci nezdržiava viac ako 200 kalendárnych dní, z pracovných, študijných či iných dôvodov. Podľa zákona o rozpočtových pravidlách územnej samosprávy poslanci vzali na vedomie rozpočtové opatrenie č. 9/2025 a následne schválili RO č. 10/2025, ktoré vyplynulo z havarijného stavu plynového kotla v budove obecného úradu a je nutné ho vymeniť.

Z poslednej kontroly prokurátora, zameranej na prevody a odpredaje majetku obce vyplynulo upozornenie prokurátora. Poslanci ho vzali na vedomie a boli prijaté opatrenia, aby v budúcnosti zastupiteľstvom prijaté uznesenia obsahovali údaje v súlade s predmetnými zákonmi.

K 30.6.2025 bola vykonaná fyzická inventúra majetku na jednotlivých objektoch obce. Na základe správ jednotlivých inventarizačných komisií vyhotovila ústredná inventarizačná komisia správu, ktorú zastupiteľstvo prerokovalo a prijalo patričné uznesenia. V bode rôzne poslanci hlasovaním neschválili žiadosť o odkúpenie časti pozemku v extraviláne obce v časti Dolina. V ďalšom starosta informoval o Mikulášovi deťom, o zahájení prác na rekonštrukcii KD, ktoré začali rekonštrukciou plynovej kotolne a ÚK. Informoval o OZ Vidiecky parlament - o vytvorení Tímu mladých, ktorého náplň a poslanie doplnila poslankyňa Dolná, ktorá je zároveň koordinátorkou tohto tímu. Informoval o príprave novej dohody o starostlivosti o jazierko Lázeň, o pripravovanom stretnutí zainteresovaných vlastníkov záhrad s p. Müllerom, ktorý zamýšľa odpredať svoj pozemok v intraviláne obce, čím by sa vytvorili stavebné pozemky. Ďalšie informácie, ako parkovanie áut na verejných priestranstvách, vytvorenie transparentného účtu pre získavanie prostriedkov na rekonštrukciu strechy románskeho kostolíka, o nutnosti opravy schodov pred kostolom či rekonštrukcii oltára PM vo farskom kostole boli predmetom diskusie aj s ďalšími témami.

OcÚ

Udalosti, Postrehy a Novinky slovom a obrazom v skratke

Krajská organizácia Jednoty dôchodcov Slovenska v Trenčíne vyznamenala aktívnych členov JDS. Za okres Partizánske boli ocenení traja a jednou z nich bola Irena Bujnová, predsedníčka nášho klubu. Získala ocenenie 2.stupňa za obetavú prácu a dobrovoľnícku činnosť v prospech staršej generácie.

V Ješkovej Vsi sme zaznamenali dokončenie prác na renovácii vodovodu a miestnej komuniká-

cii. Práce boli definitívne ukončené v prvých dňoch posledného mesiaca v roku. Vyasfaltovanie cesty bolo dokončené 2.decembra. O deň neskôr, 3.decembra boli vyznačené stredové čiary.

Hráme a spievame na omšiach vo Veľkom Klíži je názov projektu, ktorý vnímajú naši veriaci už niekoľko týždňov. Deti pod vedením katechétky Mgr. Veroniky Konušikovej obohacujú svojím spevom nedeľné sväté omše. Naposledy tomu tak bolo 7.decembra. Počas bohoslužby zaspievali dve piesne. Po jej skončení pridali ešte jednu.

Zástupcovia OZ Vidiecky parlament mladých na Slovensku 8. decembra zavítali do našej obce aby navštívili ďalší tím zapojený do programu Európska mládežnícka dedina. Ako uviedli na sociálnej sieti „Tím vo Veľkom Klíži je výnimočný tím, že jeho členovia patria medzi najmladších účastníkov celého programu, no zároveň sú plní energie, nápadov a chuti meniť svoju obec.“ Na stretnutí bol prítomný aj starosta obce Ing. Anton Stanko. Prišiel podporiť mladých a vyjadril im dôveru v zamýšľanej dobrej a zásluhnej práci, ktorej náplňou je dosiahnutie merateľných zmien v roku 2026 – čo presne zmenia členovia tímu pre mladých ľudí a komunitu! Ide o skutočnú účasť mládeže na zapájaní sa do plánovania, implementácie, hodnotenia, ako aj prijímania rozhodnutí v tíme a ako sú mladí ľudia posilňovaní vo vzťahoch s miestnymi orgánmi. Spolupráca s verejnými orgánmi (starosta, miestni poslanci, zamestnanci obce) je tiež jednou z náplní mladých. Konkrétne kroky a činnosti musí obsahovať už „Prihláška pre Fáz II – Výber pre činnosti titulu Európska mládežnícka dedina 2026“, ktorá je prvým krokom, ktorú musia mládežníci vypísať a podať! Podrobnejšie informácie o uvedenom OZ,

o cieľoch a zámeroch môžete získať na stránke <https://vpms.sk>.

Aké by to boli Vianoce pre členov JDS Veľký Klíž bez spoločného vianočného posedenia. Tento krát sa uskutočnilo 9.decembra na obecnom úrade. Posedenia sa zúčastnil aj starosta obce Ing. Anton Stanko, ktorý dôchodcom poďakoval za ich aktivitu a prínos pre obec a poprial im požehnané Vianoce.

V Galérii Topolčany sa v dňoch 9.-11. decembra konalo tradičné podujatie Vianoce v ľudových tradíciách. Aj naša obec tam mala zastúpenie – so svojimi výrobkami sa prezentovali Emília Hudoková a Ing. Zuzana Holáková.

Informácie zozbieral, napísal a zostavil
Peter Maťašeje

Kniha Sakrálné objekty a symboly klížskej doliny znovu v predaji

Záujem o túto knihu bol prekvapujúco veľký. Opakujúcim záujemcom o knihu som už pred časom vyhovieť nemohol. Náklad bol vypredaný. Viacero telefonátov, mailových správ, či osobných stretnutí ma podnietilo k tomu objednať dotlač knihy. To, že sa ju podarilo stihnúť do predsviatočného času ponúka možnosť využiť ju ako vianočný darček. Teraz je teda už v predaji. Na obecných úradoch vo Veľkom Klíži, v Ješkovej Vsi, alebo priamo u mňa. Cena je 25 euro.

autor

Nezabudol ani v tomto roku

No všetko bolo v celkom inej réžii. Návum, ktoré sa osvedčilo a stretlo s priaznivými ohlasmi. Mikuláš spolu s dvoma anjelmi a čertovsky rohatým čertom nenavštevovali tento rok jednotlivé domácnosti ako to bolo vždy predtým. Nie, nie. Doviezol ich ujo Miloš na vyzdobenom traktoríku na niekoľko vopred ohlásených stanovišť. Tam čakali deti so svojimi rodičmi a ďalšími príbuznými.

Ale čakali aj viacerí občania. Tí, ktorí pozitívne vnímajú dianie v obci, spoločenský život a osobnou prítomnosťou so záujmom prišli podporiť tú neopakovateľnú udalosť. Je to len raz v roku! Tentoraz obecný úrad zabezpečil 124 balíčkov, ktoré si postupne prevzali malé, či väčšie deti. Najskôr však aspoň tie odvážnejšie, recitovali, spievali a zároveň sa so zvedavosťou dívali na tú

nevšednú ale originálnu skupinu, ktorá im v nedeľu 7. decembra priniesla pravú a nefalšovanú radosť.

Text a foto Peter Maťašeje

Na obnovu románskeho kostola sv. Michala Archanjela vo Veľkom Klíži môžete prispieť aj na transparentný účet:

SK52 8330 0000 0023 0331 9835

ĎAKUJEME. OZ TU ŽIJEME – HIC VIVO, správca účtu

Ján Badán Kostol sv. Michala (900.výročie)

Kostolík hrdó do neba sa týči
či svieti slnko a či prší dážď
aj keď ho hrdza aj zub času ničí
archanjel Michal
nad ním drží svoju stráž...

Padá naň sneh aj októbrové lístie
tisícky vrúcnych modlitieb ho zdobia
on si ich všetky dávno zapamätal iste
-900 rokov to je dlhá doba...

Modlí sa za nás u Božieho Syna
očami hviezd k nám po stáročia žmurká
nad Klížskym Hradištom sa celé roky spína
keď kvíli vietor aj keď zúri búrka...

Oltár už dávno nemá vyzdobený zlatom
ktorým by uctil našu Božiu Matku
do diaľky kýva svojim sestrám bratom
do Kopčian Dražoviec aj Sádku...

Malý kríž na veži ho zdobí
ktorý sa dvíha hore nad oblohu
tak ako Dobrý pastier
stráži okolité hroby
tak ako nočný maják
ukazuje cestu k Bohu...

K Bohu má blízko kto sa k nemu modlí
chór anjelov tu
svoje večné Aleluja spieva
tak ako šíre more
má svoj príliv odliv
do srdca sa tu veľká radosť vlieva...

Na Veľkú noc
na Dušičky i na Vianoce
anjelský spev sa nesie do nebeských výšin
ten kto sa na blížneho hnevá
ten nech sa s ním zmieri...
kostolík hrdó do neba sa týči

Slovensko verne stráží
tento dávny svedok viery...

Lucie nám opäť sprítomnili starodávne tradície

Tradícia Lucíi v obci stále trvá. Áno, každý rok vám prinášame informáciu o dni, v ktorom po zotmení navštevujú naše obydlia tieto bytosti. Je to 12. december, kedy tichúčko, bez slova, vchádzajú do našich príbytkov dievčatá v bielom, s husími krídlami, aby pomyslene povymetali pavučiny, smeti, choroby a nešťastie. Tradícia patrí k predvianočným zvykom. Tento rok akciu zorganizovalo OZ Bosorky v počte 12 väčších i menších Luciek, ktoré prešli po domácnostiach dedinou.

Ing. Tatiana Sasková

Foto – Peter Dobiaš

Vianoce – čas plný krásky, čara a pokoja

Prichádza chvíľa, kedy čarovná farebná Jeseň odovzdá žezlo pani Zime. Koniec roka je predo dvermi a za ním budú nasledovať sychravé pochmúrne a nekonečne sa vlečúce mrazivé dni a večery. Napriek tomu má aj zima svoje neopakovateľné čaro. Tešia sa na ňu hlavne deti. Tí, ktorí majú radi zimné športy a sneh, nedajú na ňu dopustiť.

Zima sa hlási v plnej kráse a s ňou najkrajšie sviatky v roku – Vianoce. Jedno slovo a akú má magickú silu. Blížia sa milovými krokmi, aby nám o pár dní docupotali potichučky do našich príbytkov a srdc. Prichádzajú so všetkou svojou krásou a slávou. Tešíme sa na vianočné rozprávky, ktoré sme už tisíckrát videli, no stále majú svoje čaro. My skôr narodení si povzdychneme a spomíname na časy detských hier. Nosíme ich v sebe ako vzácny talizman, ku ktorému sa vraciame vždy, keď nám je smutno.

Výklady obchodov sa predhávajú v rozžiarennej vianočnej výzdobe. V každom meste sú trhy, ktoré ponúkajú výrobky od výmyslu sveta. Stačí sa nechať opantať reklamou a ani sa nenazdáme a tašky s darčekom máme naplnené po samý okraj. Len pri tom zháňaní a lietaní po trhoch nezabudnime na poslanstvo, ktoré tieto sviatky prinášajú.

Úderom polnoci starý rok odíde a začne rok nový. Rok nových predsavzatí a nových začiatkov. Radi snívame o tom, čo v novom roku chceme zažiť a dosiahnuť. Väčšinou však zistíme, že neoplyvniteľný sled udalostí často tieto plány zmení. Snažme sa snívať s otvorenými očami a vtedy budú Vianoce aj pre nás tými najkrajšími a najčarovnejšími sviatkami. Do nového roku vykročíme s čistým štítom a s úsmevom na tvári.

Anna Kňazeová

Spoločný príbeh píšeme už tridsať rokov

Viete, čo všetko sa dá stihnúť za 30 rokov? Postaviť dom, zasadiť strom, vychovávať deti, alebo vydať stovky čísel obecných novín.

Náš jubilant – Nový Clus – sa na svoju púť vydal pred tridsiatimi rokmi. Začal cestu. Cestu novú, nevyjazdenú. A verte, že za ten čas sa v ňom objavilo všeličo. Od receptov, cez pozvánky na brigády, rôzne postrehy, zamyslenia sa či zaujímavosti, ktoré je dôležité zaznamenať – najmä preto, aby sa nezabudlo a aby svet, v ktorom žijeme vedel, že aj malá obec Veľký Klíž sa má čím pochváliť. Na stránkach Nového Clusu majú vždy svoje miesto jubilanti, ľudia aj celé kolektívy, ktorí našu obec svojimi činmi a jedinečnosťou prezentujú. Každé vydanie ponúka i duchovné povzbudenie, ktoré v dnešnej dobe každý z nás potrebuje. Ale najdôležitejšie je, že noviny sú vždy s nami ako kronika každodenného života plná radosti i starostí.

Najlepším prostriedkom šírenia myšlienok je určite tlač. Je adresovaná všetkým a každý si môže vybrať to, čo ho zaujíma. Aj Nový Clus má svojich priaznivcov a priateľov. Má čo ponúknuť každej vekovej kategórii, či už ide o oblasť športu, kultúry, spoločenské dianie, bohatú minulosť obce, život známych rodákov, ale i mladých talentov. Články s pestrým obsahom, ktoré vypovedajú o tom, čo sa za mesiac v našej obci udialo, budia veľký záujem. Nový Clus čítajú aj ľudia za hranicami našej obce, rodáci a iní občania Slovenska. Naše noviny sa dostávajú aj na úrady a povinné inštitúcie.

Obecné noviny nie sú len papier. Sú to spomienky, súdržnosť a dôkaz, že tu nie sme len tak, že patríme k sebe. Mnohé generácie si raz prečítajú o tom, ako sa tu tancovalo pod májmi, ako sa dedina zabávala na fašiangu, alebo čo všetko vytvorili naši šikovní obyvatelia na výstavách. Ďakujeme všetkým tým, ktorí prispeli k tomu, že sa tento príbeh mohol písať, redaktorom, dobrovoľníkom, i vám – čitateľom.

Ďakujeme aj tým, ktorí počas týchto troch desaťročí prispievali, písali, fotili, opravovali, skladali – i tým, ktorí čítali a vážili si túto prácu. Je úžasné čítať, čo naše i vaše hlavy vymysleli.

Na záver chcem všetkým v redakcii – šéfredaktorovi Petovi Maťašeje, Zuzke Holákovej, Táni Saskovej, Anne Húdokovej a aj sebe popriať, aby naše slová spájali ľudí, aby sa príbehy dotýkali srdc čitateľov a aby sme vždy mali dostatok trpezlivosti pri hľadaní tých správnych slov a radosť z každého napísaného riadku. Prajem nám veľa nápadov, tvorivého ducha a silu pri prekonávaní prekážok nielen pracovných, ale i osobných.

Noviny sú pamäťou našej obce, vďaka nim sa aj o tridsať rokov bude dať povedať: *Pozri, takto sme tu žili.*

Anna Kňazeová

Kde sa stratila ľudskosť?

Je to už 20. rokov, čo som napísala prvú úvahu do Nového Clusu. Teraz sa k filozofovaniu vraciam. Prečo? Lebo som naplnená obavami, že ľudstvo na zemeguli degraduje.

Prvú polovicu života som prežila v krajine, kde sme nemali všetko, ani veľa, ale to, čo nám „život“ nadelil, to sme si cenili. Potom prišla zmena, prišla sloboda. A zrazu nikomu nestačilo to, čo mal, ale chcel viac, ako dovtedy. Ilúzia bohatstva zatienila šťastie, ľudskosť a slnko v nás. Práca sa stala drinou. Negatívne emócie vyplávali z nás. Navzájom si závidíme, podrážame si nohy, nedôverujeme si a pritom navonok sa tvárime priateľsky. Svoje frustrácie si vybijame jeden na druhom a negatívna energia sa šíri z človeka na človeka. Sme bez radosti a šťastia. Šťastie je stav mysle, ale do našej mysle sú vsúvané rôzne myšlienky. Naša historická myseľ je postupne vygumovaná. Sme ovládaní cukrom (sľubmi), alebo strachom. Toto ľudí nespája, ale rozdeľuje. Nenapraviteľnou chybou je, že niektorí si myslia, že tu budú žiť ako korytnačky 200 rokov. Zabúdajú pritom, že k tomu potrebujú iných ľudí. Dovolím si pripomenúť, že medziľudské vzťahy nepadajú z neba. Všetko má svoju príčinu aj dôsledok. To je základ života na Zemi. Je pravda, že urýchlíť „stanovený čas“ vývoja nemožno. Ale ja sa pýtam: „Kde sa stratila ľudskosť?“

Aj keby sme odriekali tisíc otčenášov denne, aj keby sme navštívili všetky chrámy sveta, ľudskejší nebudeme. Aj keby sme prečítali všetky knihy a „pojedli“ všetky vedomosti, ľudskejší nebudeme. Čím sa teda staneme ľudskejšími? Ja hovorím: „krásou a slnkom v nás.“ Prečo? Pretože niekde vnútri, hlboko v nás, všetci vieme, že je to najdôležitejšia vec v živote. Niet nič krajšie, ale ani nič škaredšie, ako medziľudské vzťahy.

Emília Hudoková

Teraz nie speváci, ale fotografia a článok v Novom Cluse č.10 dali mi odvahu

Veru tak! Nevedel som sa ani vynadívať na fotografiu Vlada Gašparových (syna už nebohého Pištu Gašparových), ktorý vydarene zachytáva pohľad na veľkú časť od dolného konca Klíža na vyasfaltovanú cestu až ku kostolu v Klížskom Hradišti.

Nielen to, ale aj samotný článok šéfredaktora Petra Maťašeje, ktorý hodnotí rekonštrukciu vodovodu s vyasfaltovaním cesty za veľkú investíciu v prospech občanov Veľkého Klíža. Zhodnotil túto tému výstižne a pravdivo! V závere s otázkami však smerujúcimi k občanom.

Po tejto novo-vyasfaltovanej ceste ma viezla autom na hrob mojich rodičov v Klížskom Hradišti moja dcéra – teda videl som.

Otázky šéfredaktora v Novom Cluse č.10 ma začali nutkať k tomu, aby som na tie najdôležitejšie reagoval.

S otázkou prejavu radosti a hrdosti na pozitívne zmeny nemám problémy. Prejavujem radosť nad tým, čo sa za päť mesiacov a štyri kalendárne dni urobilo. Teším sa dvojnásobne, lebo vodička bude pretekať cez vynovené potrubie. A možno ešte chutnejšia. Presne tá istá vodička ako pretekala roky z uličky od Laukov v Klížskom Hradišti. Tejto vodičky sa radi napili umordovaní kamenári a vápenkári pracujúci v blízkosti prameňa. Opäť mi prichádzajú na um slová, ako môj otec na pracovisku v bani kameňolomu mi hovoril: „Pišta, chod' mi zobrať do kandlika, do Laukov, tej dobrej vody!“

Tiež hrdó sa pridávam a hlásim k tej veľkej väčšine (aj keď som ja už len stebielko) a možno aj všetkým tým, čo majú radi svoj domov – svoje rodisko, aj keď žijú mimo.

S radosťou som prečítal, že Obecný úrad Ješkova Ves so starostom Mgr. Jánom Najmanom zapojil sa do súčinnosti spoločného vybavovania rekonštrukcie vodovodu s Veľkým Klížom, starostom Ing. Antonom Stankom. A spoločne sa im to podarilo. Vo Veľkom Klíži a už aj v Ješkovej Vsi dielo je ukončené. Teším sa, že naše dedinky nezaostávajú v tomto náročnom kolobehu života, že skutočne žijú, opiekajú sa, ľudia žijú pokojným životom a aj si zaspievajú! A len a len pre nich boli otvorené na úrovni kaderníckych služby v budove Obecného úradu v časti obce Klíž, ako aj v Klížskom Hradišti služby s pedikúrou a kozmetikou v budove kultúrneho domu. K tomuto rozumnému počínaniu mohlo dôjsť tým, že minulé predstavitelia obce sa postarali o prístavbu alebo výstavbu v obciach. Viem si predstaviť vynaložené úsilie. Vodovod, je to dlhodobá investícia, voda pre starých, mladých pre všetkých, pre ďalšie a ďalšie generácie. Pre tých, ktorí sa rozhodnú bývať a žiť v našich dedinkách pod horami. Ja som tu žil a tu aj dožívam.

Že naše dedinky sú také, aké sú, majú zásluhu všetci, ktorí stáli na čele našich obcí. Tajomník, predseda, starostovia a starostky, lebo každý svojím dielom prispel podľa schopností a možností v danom období. Za naše dedinky ďakujem všetkým menovaným i nemenovaným, čo sa zaslúžili o to, aby som sa ešte koľko-toľko mohol napiť tej dobrej vodičky z Klížskeho Hradišta! Je to pekný vianočný dar pre všetkých občanov našich dediniek

Prajem Vám šťastné a veselé Vianočné sviatky a veľa zdravia v Novom roku 2026!
Štefan Poliačik, 90-ročný

DVA SVETY

Ešte toto posledné tohtoročné vydanie plné článkov a fotografií našich miestnych novín napíše život a my, čo sme dostali dar uchovať tieto vzácne okamihy pre ďalšie generácie, môžeme byť hrdí. Veď 30 rokov, to je predsa riadny časový úsek. Niektorí môžu povedať, že sa na novinárov iba hráme, ale opak je pravdou. Je to veľká zodpovednosť, nestrannosť a s náhľadom napísať článok a tiež kus diplomacie hlavne v komunikácii od šéfredaktora. Ale keby sme k tejto práci neinklinovali a nemali by sme ju radi, nevydržali by sme takýto úctyhodný čas pri jeho vydávaní. Všetci členovia redakčnej rady sme radi, keď sa nám podarí priniesť čitateľom novú tému, o ktorej sme ešte nepísali. Alebo ak nejaký občan má zaujímavého koníčka, alebo nás v niečom reprezentuje.

Bolo októbrové ráno a TV Markíza vysielala Teleráno. Zrazu som započula slová moderátora „A teraz vám skupina Dva svety zahrá svoj hudobný debut – Žijem tu rád, spevákom a zároveň aj lídrom skupiny je David Hudok.“ Tu som už zdvihla hlavu a pozrela sa na obrazovku. Najskôr bol záber z diaľky, ale keď kamera detailne zabrala speváka, neverila som vlastným očiam. Veď to je náš Dávid. Náš – ako náš spoluobčan. On má hudobnú skupinu? A kedy vyrástol? Nedávno bol ešte malé dieťa a koledoval. A tak milí naši čitatelia, ak ste ani vy nevedeli, že máme takéhoto šikovného mladého muža, ktorý sa neuveriteľne rýchlo udomácnil v hudobnom umeleckom svete, tak vám s ním prinášame rozhovor. Dávidovi sudičky nemuseli vložiť do koľisky dar hudby, pretože ho zdedil po svojich rodičoch. Jeho otec i mama hrali v miestnej dychovke. Dávidov otec spieva v mužskej speváckej skupine Klížania. Vzťah k hudbe rodičia preniesli aj na svoje deti.

Dávid, aký je tvoj vzťah k hudbe?

Hudbu milujem od malého chlapca, vždy som k nej vzhliadal aj prostredníctvom svojho otca. Vždy ma nejakým spôsobom naplňala a prídem počas hrania na iné myšlienky. Mám ju od srdca rád.

Chodil si aj do hudobnej?

Áno, absolvoval som 4 roky na ZUŠ v Topolčanoch. Aktuálne chodím na súkromné hodiny spevu na konzervatórium v Topolčanoch.

Kedy si sa začal učiť hrať na gitare?

Pôvodne som chcel hrať na bicie, ale kvôli tomu, že sme mali doma gitaru, som sa začal učiť hrať na ňu. Hrám od 11 rokov.

Ako mládežník si kde hrával? Alebo s kým? V nejakej kapele?

Áno, keď sme mali okolo 13-14 rokov, tak som mal kapelu s našim bubeníkom z Dvoch svetov (Dávidom Halmom), hrali sme prebraté veci, nie vlastné.

Chodil si aj koledovať. Dokedy?

Koledujem stále, baví ma to a nechcem v tom prestať.

Ty si spevák a líder skupiny. Kto ešte patrí do tvojej kapely?

Klávesák a vokalista Brunno Oravec je z Chynorian, bubeník Dávid Halmo je z Bošian, sólo gitara Roman Hlinka je zo Súloviec a basgitarista Braňo Petráš.

Koledníci sú už pripravení

Výťažok z koledníckej zbierky tento rok poputuje do zdravotníckeho zariadenia v Alitene na severe Etiópie, v regióne Tigris. Toto malé stredisko kedysi poskytovalo lekársku starostlivosť, očkovanie a výživové poradenstvo pre cca tridsaťsedemtisíc ľudí ročne. Potom prišla vojna a spustožila toto dôležité miesto. Cesta k lekárovi do najbližšieho strediska pre nich predstavuje jeden a pol hodinovú cestu pešo. Koledovanie s Dobrou novinou sa uskutoční v dňoch 25. - 26. decembra v popoludňajších hodinách vo Veľkom Klíži a v Ješkovej Vsi. Ak máte záujem prijať koledníkov do svojho domu a ešte ste sa nezapísali, stále máte možnosť urobiť tak telefonicky v Ješkovej Vsi u Veroniky Kráľovej na t.č. 0917 075 781, vo Veľkom Klíži u Hanky Húdokovej na t.č. 0918 923 925. Tešíme sa na stretnutie s vami pri ohlasovaní Radostnej zvesti.

Hana Húdoková ml.

Čo vás spojilo? Ako a kedy ste sa dali dokopy? Aký hudobný štýl hráte?

Kapela vznikla na konci roka 2023 úplne spontánne – ako projekt, ktorý spája nadšenie a energiu mladých hudobníkov so skúsenosťami a rozvahou nášho „hudobného otca“, producenta Brunna Oravca. Ten nám odovzdáva svoje know-how, ktoré získal dlhoročnou praxou v kapelách ako Babylon, P.S., Desmod, s Beátou Dubasovou, či v súčasnosti v Eláne, kde spieva všetky party po Vašovi Patejdlovi. Hráme moderný pop-rock, silné melódie a texty s hlbokým odkazom.

Ako vznikol názov kapely Dva svety?

Názov som navrhol ja, jeden „svet“ – to je vonkajší svet, v ktorom žijem – Slovensko ako domov, krajina s ktorou som spätý. Druhý „svet“ je svet vnútorný, svet vlastných pocitov, skúseností, túžob, spomienok a osobných príbehov, ktoré sa prejavujú v hudbe. Chceme robiť hudbu, ktorá má zmysel, ktorá je autentická a v ktorej sa ľudia nájdu.

Kto vám píše texty a skladá hudbu?

Autorom hudby je Brunno Oravec a autor textov je Brunno Oravec a Miro Jurika.

V Teleráne ste hrali singel Žijem tu rád. Hovorí o vašej náklonnosti k Slovensku. Čím je pre vás naša domovina charakteristická? Čo na nej máte najradšej?

Podľa mňa má každý Slovák túto náklonnosť v sebe, len ju nie vždy v živote dokáže včas objaviť. My máme Slovensko

úprimne radi – je to nádherná krajina, náš domov. Práve preto sme sa rozhodli vzdať jej hold prostredníctvom tónov a slov. Slovensko si zaslúži, aby bolo ospevované – pre svoju krásu, prírodu aj ľudí, ktorí tu žijú.

V súčasnosti sú mnohí ľudia nespokojní so životom na Slovensku, viacerí odchádzajú do zahraničia. V čom vidíš príčinu a ako by sa mohla situácia zlepšiť?

Podľa mňa je to, ale čisto osobné rozhodnutie – každý má právo žiť tam, kde sa cíti dobre a nikto by mu do toho nemal zasahovať. Ja môžem hovoriť iba za seba – som tu obklopený ľuďmi, ktorých mám rád a na Slovensku som spokojný. O tom vlastne hovorí aj naša pesnička.

K tejto piesni máte natočený aj videoklip. V závere videoklipu zazníe aj fujara. Plánovali ste ju zakomponovať od začiatku alebo prišiel tento nápad neskôr?

Áno, fujara bola v pláne od úplného začiatku. Pre nás symbolizuje Slovensko a naše tradície, preto sme ju chceli prirodzene spojiť s moderným zvukom kapely.

Na internete som si prečítala, že pripravujete album Mesto anjelov. Má nejakú spoločnú tému, ktorá spája jednotlivé skladby? Album bude obsahovať 13 skladieb, ktoré sa striedajú od rýchlejších

energických až po pomalšie, emotívne piesne. Nie je to len o láske či vzťahoch – texty zachytávajú príbehy, ktoré žijeme my, vy aj každý iný človek. V našich piesňach sú aj „chlapské“ témy. Chceli sme, aby si v ňom každý našiel svoj príbeh – aby naša hudba spájala kapelu a publikum, jednoducho dva svety v jeden spoločný príbeh.

Dávid, dovol', aby som ti poďakovala v mene čitateľov Nového Clusu za tento rozhovor a tiež celej skupine prajeme veľa úspechov vo vašej hudobnej tvorbe.

Anna Húdoková

Zo Slovenska do Ameriky, o 8 rokov neskôr

Náhoda či osud? Túto otázku si možno už položilo viacero z nás. No ak by mi niekto pred rokmi povedal, že na mojom rodnom Slovensku sa začne príbeh, ktorý o 8 rokov bude pokračovať za veľkou mláku, reagovala by som len ironicky: „No jasné.“ Ale život píše všelijaké scenáre a núti ma myslieť si, že náhody neexistujú.

Môj príbeh je prepletený s rodinou z Ameriky, ktorá prišla hľadať svoje korene na Slovensko pred 8 rokmi a pravidelným, dlhodobým čitateľom Nového Clusu možno utkvél v pamäti. Tento príbeh sa začal vďaka snu rodiny Paliatkových a ich príbuzných po poznaní svojich koreňov na Slovensku. Ako sa píše v júnovom vydaní Nového Clusu z roku 2017, našu malebnú dedinku navštívilo 8 ľudí z Ameriky spolu s ich príbuznými pôsobiacimi v Čechách a v iných miestach Slovenska.

Bola to dojemná návšteva najmä pre Eleanor a Edwarda Paliatkových, súrodencov, ktorí sa po 91 rokoch, odkedy ich rodina nebola na Slovensku, odhodlali zorganizovať takýto výlet. Je pozoruhodné, že za takú dobu nezanevrelí na Slovensko a zostali hrdí na to, že sú Slováci. Motiváciou ich cesty bolo rodinné dedičstvo. Počas návštevy u nás vo Veľkom Klíži sa stretli so svojimi príbuznými a dozvedeli sa veľa zaujímavých informácií o miestach, kde siahajú korene ich rodiny.

Bolo mi ctou spoznať túto rodinu a najviac ma potešilo to, že som mala možnosť spo-

No ako sa veľakrát v živote stáva, naše písanie postupne utíchlo.

O 8 rokov neskôr, v roku 2025, som si plánovala leto v Amerike cez projekt Work and Travel a podarilo sa mi pracovať v štáte New York. Ako to pri tomto projekte býva, po práci je možnosť cestovať až 30 dní, po ktorých človek musí Ameriku opustiť. Počas plánovania mojich dobrodružných ciest som napísala Megan. Povedala som jej o svojich plánoch, najmä o tom, že som v Amerike, a napísala som jej, že by som bola veľmi rada, keby sme sa stretli.

■ Megan (v strede) mňa a môjho priateľa Adama zaviedla do National Air and Space Museum (Múzeum letectva) vo Washington D.C. Obdivovali sme tu napríklad nadzvukové lietadlo Concord, vesmírnu loď Discovery a stíhačku SR-71 Blackbird.

■ Spoločná foto na pamiatku. Na snímke spolu so mnou a Adamom sú Megan a jej rodičia Laura a Steve Robinson.

znať Megan, vnučku Eleanor. Hneď v krásnu slnečnú nedeľu, keď prišli k nám do Veľkého Klíža, sme sa s Megan, približne mojou rovesníčkou, dali do reči. Veľmi som sa z toho tešila a robila som všetko preto, aby som jej priblížila, ako žijem – svoj študentský a tínedžerský život. No zároveň som sa túžila dozvedieť čo najviac o jej živote za oceánom. Človek nestretáva ľudí z Ameriky každý deň, a tak sme si na rozlúčku spravili aj spoločnú fotografiu.

Po nejakej dobe som si ju nechala vytlačiť a ozdobilá ňou svoju stenu nad posteľou spolu s inými fotografiami, ktoré mi pripomínali krásne chvíle. Veľakrát som sa na ne pozerala a spomínala, aké momenty mi život už vtedy priniesol, a rozmýšľala som nad tým, ako sa Megan má. Po návšteve Megan a jej rodiny som s ňou ešte udržiavala kontakt a niekedy sme si dokonca písali aj po slovensky, keďže sa Megan slovenčinu učila.

O chvíľu mi prišla správa, ktorá ma zahriala. Megan odpísala. Jej odpoveď bola veľmi pozitívna – povedala mi o svojich plánoch a ponúkla mi, aby som u nich pár dní zostala.

■ Paulína a Megan v Great Falls Park vo Virginii.

A tak sa tento plán stal skutočnosťou v septembri 2025.

Bol štvrtok na začiatku septembra, keď som nasadla do vlaku, ktorý ma odviezol do Washingtonu D.C., kde ma Megan prišla vyzdvihnúť. Bol to veľmi zvláštny pocit – vidieť niekoho po takej dlhej dobe. Ani vo sne by mi nenapadlo, že sa raz karta obráti a ja spoznám prostredie, v ktorom Megan žije, a bližšie spoznám ju a jej rodinu. Po hodine cesty z Washingtonu D.C. sme už parkovali pred ich domom vo Virginii a od prvého momentu som vedela, že táto návšteva bude niečo, na čo budem ešte dlho spomínať.

Nasledujúci večer a ďalšie dni som si užívala plnými dúškami. Vychutnávala som si rozhovory s Megan, Stevom a Laurou, najmä pri vynikajúcom jedle, ktoré každý večer pripravili. Rozprávali sme sa a spomínali na ich návštevu Slovenska, na život v Amerike, a sem-tam som započula aj nejaké slovo po slovensky, na čo mi Megan povedala: „Eleanor je moja najlepšia učiteľka.“ Táto skvelá rodina mi tiež rozprávala, čo slovenské varia a pečú napríklad na Vianoce a ktoré predmety v ich domácnosti pochádzajú zo Slovenska. To ma presvedčilo, že Slovensko je neoddeliteľnou súčasťou ich života.

Počas ešte teplých dní mi Megan ukázala krásnu prírodu a mestá v okolí. Nesmeli chýbať Washington D.C. či Georgetown. A tak som prežila krásne tri dni v spoločnosti Američanov, ktorí nosia v srdci naše malé, ale krásne Slovensko. Bol to nezabudnuteľný zážitok najmä vďaka ich pohostinnosti a času, ktorý mi venovali, aj keď sme sa stretli len druhýkrát v živote. Veľmi si to vážim.

A tak aj na konci tohto článku verím, že náhody neexistujú, pretože viem, že tento príbeh sa začal v roku 2017, aby mi obohatil život.

Bc. Paulína Maťašeje

Foto – Mgr. Pavol Stanko

Manželia Katka a Ferko Melušovci sú viacero rokov aktívnymi členmi dobrovoľného hasičského zboru aj turistického klubu našej obce. Pri príležitosti narodenia ich druhého dieťaťa preto zástupcovia oboch združení prišli na krátku návštevu, aby odovzdali rodinke malý darček aj príspevok spolu s gratuláciami od všetkých členov.

Za všetky objatia, úsmevy a spoločné chvíle – ďakujem

Po 45 rokoch práce s deťmi, z toho 28 rokov v materskej škole vo Veľkom Klíži, prichádza pre mňa dojímavý okamih, lúčenie. Lúčim sa s miestom, ktoré bolo mojim pracoviskom, domovom aj srdcovou záležitosťou. Lúčim sa s prácou, ktorú som milovala. Lúčim sa s deťmi, tými malými, i tými, ktoré medzičasom vyrástli. Lúčim sa s vami všetkými, s ktorými som celé roky žila.

Počas týchto rokov mi prešli rukami dve generácie detí. Aj preto ma často hreje pri srdci ten najkrajší pocit z dobre vykonanej práce, ktorý prežívam pri stretnutí rodičov, ktorých som kedysi učila, a ich detí, ktoré učím teraz. Je to nádherné pripomenutie toho, že ľudský život má zmysel, ak je naplnený prácou v prospech ostatných. Je to svedectvo o tom, že práca s deťmi má trvalú hodnotu.

Aj preto som vďačná životu, že som ho mohla venovať deťom, a že som to mohla robiť na takom krásnom mieste, akým je obec Veľký Klíž. V klíšskej materskej škole som prežila nespočetné množstvo krásnych chvíľ. Spomínam na oživenie ľudových tradícií ako páranie peria, nabíjanie kapusty, či varenie lekváru, ktoré spájali deti z ich starými rodičmi. V pamäti sa mi oživujú nespočetné tvorivé dielne, spoločné oslavy, detské vystúpenia, ktoré prinášali radosť nielen deťom, ale aj rodičom, starým rodičom i celej obci. Nikdy nezabudnem na úžasné herecké výkony detí v neskutočných scénkach ako Mrázik, Perinbaba, Kovboji, Polepetko a v mnohých ďalších, v ktorých malí herci ukázali svoj talent, odvahu i čaro detskej osobnosti.

S nesmiernou radosťou spomínam na naše vianočné, veľkonočné a jesenné výstavy, ktoré každoročne dotvorili atmosféru sviatočnej chvíle v obci, ukázali tvorivosť detí a priniesli do rodín radosť a malé pohladenie v podobe drobných darčiek vytvorených malými detskými rúčkami. Detské výtvory neboli nikdy dokonalé, ale horeli obrovskou láskou, ktorá zvyšovala ich hodnotu. Špeciálne miesto v mojom srdci mali najmä jesenné výstavy na tému „Moje dieťa“, „Môj dom“, „Naša obec“, na ktorých sa podieľali samotní rodičia. To, čo dokázali, boli malé umelecké skvosty plné výnimočných nápadov, originality a fantázie. Ochota rodičov spolupracovať, zapojiť sa do diania v materskej škole sa však prejavila aj počas iných podujatí, vlastne vždy, keď to bolo potrebné, za čo všetkým rodičom ďakujem. Boli to vždy chvíle, ktoré spájali deti, rodičov, učiteľov i celú obec. Boli to chvíle, na ktoré sa nezabúda. Jedným z takýchto zážitkov bol pre mňa aj „Tanec oteckov“. Hlavne moment, keď prijali moju ponuku vystúpiť na javisku s utajovaným tančekom na Deň matiek. Bol to okamih veľkého prekvapenia, prijatia a dojatia zároveň. Ale je toho samozrejme oveľa, oveľa viac. Všetko sa spomenúť nedá, ale predsa ešte niečo. Je to verejné poďakovanie a ocenenie s ďakovným listom na oslavách Dňa matiek. Slová o jednej mame, ktorá je načas, ocamenu s detskými deťmi na javisku, si nesiem v srdci ako milé uznanie mojej dlhoročnej práce. Hrejú ma pri srdci, našepkávajú, že to možno malo zmysel.

Verím, že áno. A preto sa chcem na konci tejto mojej cesty v Materskej škole Veľký Klíž, a na začiatku tej cesty novej, ktorá ma čaká doma pri mojej rodine a mojich záľubách, srdečne poďakovať všetkým, ktorí ma na tejto ceste sprevádzali. Ďakujem terajším i bývalým rodičom, starým rodičom, ako aj všetkým občanom obce za prejavenú dôveru, podporu, ochotu spolupracovať, pomôcť, za všetky krásne slová, úsmevy, nezabudnuteľné okamihy, ktoré sme spolu prežili.

No, a nakoniec ďakujem všetkým mojim deťom – za smiech, spontánnosť, úprimné objatia a všetky malé, veľké radosti, ktoré robili každý môj deň výnimočným. Odchádzam naplnená láskou, s pokorou, s vďačnosťou, so srdcom plným nádherných spomienok a s vedomím, že sme prežili spolu jeden nádherný životný príbeh. Ďakujem z celého srdca všetkým, ktorí boli jeho súčasťou.

Darina Halmová,
bývalá riaditeľka MŠ Veľký Klíž

Blahoželáme

V mesiaci december 2025 oslávili svoje jubileum títo naši spoluobčania:

Mgr. Zuzana Urbanová	- 50 rokov
Pavel Gut	- 70 rokov
Mgr. Alena Belicová	- 70 rokov
Z najstaršej generácie oslávili svoje narodeniny títo naši spoluobčania:	
Anna Kňazeová	- 81 rokov
Anton Chvojka	- 81 rokov
Eva Hrdá	- 82 rokov
Katarína Smanatová	- 83 rokov
Štefan Kováčik	- 85 rokov
Jolana Sasková	- 89 rokov
Jozefína Kňazeová	- 95 rokov
Karol Kňaze	- 97 rokov

Oslávencom srdečne blahoželáme a prajeme im predovšetkým pevné zdravie, Božie požehnanie a spokojnosť v kruhu svojich najbližších.

Redakcia Nového Clusu
a pracovníci obecného úradu

* NOVORODENCI *

.....

† OPUSTILI NÁS †

Jozef Kňaze * 1.1.1927 † 26.11.2025

SPOMIENKA

Dňa 9.12.2025 uplynie prvý rok, čo nás navždy opustil milovaný manžel, otec, dedko

Blažej Henes

Chýbaš nám.

SPOMIENKA

Dňa 18. decembra sme si pripomenuli smutné 5. výročie, čo nás navždy opustil

Jozef Vlčko

z Klížskeho Hradišťa.
Kto ste ho poznali, venujte mu tichú spomienku.

Bratranec Peter s rodinou

SPOMIENKA

Čas možno vymazal detaily z pamäti. Ale nikdy nevymaže lásku, ktorú k nim cítíme, všetky spomienky, ktoré nám zostali, objatia a to bezpečie, ktoré sme cítili len pri nich.

Irena Holáková
† 11.12.1995

Tento rok by spolu oslávili 90 rokov života. Aj keď tu už nie sú, navždy zostanú v našich srdciach.

S láskou,
úctou a vďakou
spomínajú

deti, vnuci a
pravnúčatá.

Štefan Holák
† 1.2.2017

Futbalové nádeje na prestížnych turnajoch

Mládežnícky halový turnaj prípraviek o Pohár predsedu ZsFZ U11 sa uskutočnil 22. novembra v Púchove. V tamjšej STC Aréne sa do neho zapojilo dvanásť mužstiev. Dvanásť výberov jednotlivých futbalových zväzov západu Slovenska. Turnaj bol nepochybne prehliadkou najtalentovanejších mladých futbalistov, ktorí si vo vzájomných zápasoch merali sily so svojimi rovesníkmi. Je pozoruhodné a potešiteľné, že zastúpenie na takomto významnom podujatí venovanom mládežníckemu futbalu mala aj naša obec. Do výberu ObFZ Prievidza bol vybraný 10-ročný Richard Burianek. Tento talentovaný útočník nášho mužstva má striedavý štart, čo mu umožňuje hrať aj za Vion Zlaté Moravce.

Dostať sa na samotný turnaj ale nebolo jednoduché. Predchádzali mu tri výberové kolá. V tom prvom bolo 23 hráčov, v druhom 18 a v treťom 15 mladých futbalistov. Do Púchova napokon cestovalo 13 futbalistov. Za pozornosť stojí skutočnosť, že vo výbere ObFZ Prievidza mali zastúpenie len tri obce nášho okresu. Okrem Veľkého Klíža ešte Chynorany a Veľké Uherce. Do zápasu nastupovali hráči v systéme 4+1.

Víťazom turnaja sa stalo mužstvo ObFZ Považská Bystrica. Výber ObFZ Prievidza dosiahol vynikajúce II. miesto. Tretí skončil výber ObFZ Nitra. Pre zaujímavosť možno uviesť umiestnenie ObFZ Topoľčany. Patrila im 9. priečka. Na poslednom, 12. mieste skončil výber ObFZ Komárno.

Mikulášsky ViOn Cup

Hral sa v sobotu 6. decembra v Zlatých Moravciach. Naši malí futbalisti hrali spolu s výberom Šimonovian pod názvom PROJEKT U11. V konkurencii teamov z prvej ligy naši skončili na poslednom piatom mieste. Podľa vyjadrenia trénera Petra Dobiaša: „Naši hrali vyrovnané zápasy len sa ukázala skúsenosť prvotných hráčov. Vybrané deti získali perfektné skúsenosti, ktoré verím, že zúročia v našom klube a súťaži.“

Výsledky mužstva našich:

Vion červený: Projekt U11 - 5:1

Projekt U11 : Vrable - 2:2

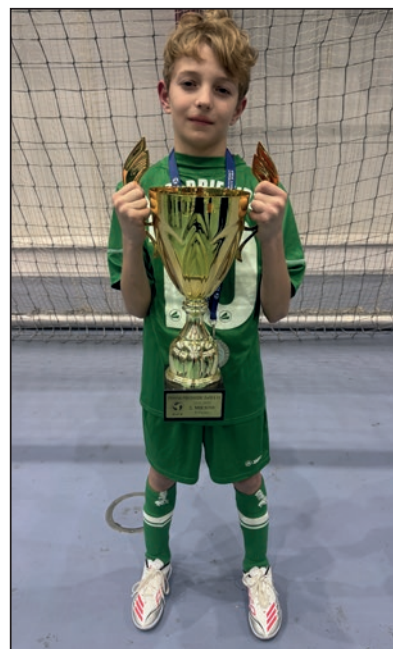
Vion biely : Projekt U11 - 0:0

Projekt U11 : Zvolen - 2:3

Víťazom turnaja sa stalo mužstvo ViOn biely.

V tomto mužstve hral Richard Burianek. Podarilo sa mu strelit 3 góly.

Peter Maťašeje

Richard Burianek s trofejou za vynikajúce umiestnenie mužstva na turnaji v Púchove.

U9 odohrali turnaj v Bošanoch

Obec Bošany a Obecný futbalový klub zorganizovali v sobotu 13. decembra 1. ročník Memoriálu Jozefa Španka - futbalový turnaj prípravky do 9 rokov. Podujatie sa uskutočnilo v športovej hale za účasti 8 družstiev. Futbalové nádeje Veľkého Klíža skončili na slusnom 5. mieste.

Výsledky našich: Bošany- Veľký Klíž 0:2, Veľký Klíž- Chynorany 0:3,

Veľké Bielice -Veľký Klíž 1:1

V súboji o 5. miesto V. Klíž zdolal Tovarňiky v pomere 2:0.

Cenu za najlepšieho hráča Veľkého Klíža si odniesol Alexej Križma.

Góly našich vsietili: Adam Bielich - 1 Alexej Križma - 3 a Michaela Dolná- 1.

Peter Maťašeje

Mužstvo Projektu U 11 s našimi mladými futbalistami. Zľava horný rad, tréner Šimonovian Ivan Jakubík, Jakub Beliansky, Matúš Čvík, Braňo Peciar, Sebastian Kubran, celkom vpravo tréner Peter Dobiaš

V dolnom rade zľava sú z našich Oliver Bielich a Jakub Prevušňák.

Klížski legionári vo Švajčiarsku

Zvykli sme si už na to, že odchovanci klížskeho futbalu hrávajú v niektorých európskych krajinách. Prvým bol Karol Spišák, keď v 90. rokoch obliekal dres nemeckého TUS Lindeholzhausen. Po ňom nasledovali ďalší. Tentoraz sme zaostriili našu pozornosť na účinkovanie dvoch klížancov vo Švajčiarskej 4. lige. Obaja hrajú, čo je obzvlášť pozoruhodné, v jednom mužstve. Je to FC Frauenfeld (v meste ktoré má 27 000 obyvateľov). Z priloženého výsledkového zápisu je zrejmé, že sa im darí výborne. Svedčí o tom aj skutočnosť, že po jeseni sú v tabuľke na II. mieste. Samo vsietil celkom 5 gólov, Patrik jeden gól.

Predseda OŠK V. Klíž Rastislav Beliansky ich nedávno vo Švajčiarsku navštívil. Na snímke so svojim synom Samuelom a Patrikom Bielichom (na snímke vpravo). Peter Maťašeje

Meisterschaft - 4. Liga / Gruppe 6 - 26.09.2025			
20:15 - Spielnummer: 117731			
	3:4		
	(2:2)		
FC Arbon 05 2	FC Frauenfeld 2a		
38' Marvin Merz	3' Samuel Beliansky		
42' Reto Latscha	12' Samuel Beliansky		
90'+2' Reto Latscha	60' Hugo Da Silva		
	90' Patrik Bielich		

Nebudeme našich čitateľov nechávať v neistote. Ak sa pýtate koľko je týchto originálnych medovníkov, poľahky môžeme prezradiť že 93. Upiekla ich Eva Hudoková, ktorej nádherné výrobky zdobia nielen sviatočné stoly počas najkrajších sviatkov v roku. Pre nás, tvorcov Nového Clusu, a veríme, že aj pre našich čitateľov je cťou, že sa s nimi môžeme potešiť vždy, keď sú Vianoce, aj na stránkach našich novín.

Peter Maťašeje

Tomášove nevšedné pozorovania

Voľnočasové aktivity Tomáša Kňaze boli v nedávnej minulosti spojené najmä s turistikou. V súčasnosti uprednostňuje skôr individuálne potulky prírodou. Sleduje život v nej, fotografuje. A veľmi dobre. Napokon fotografický úspech v súťaži MAS (písali sme o tom v č. 8/2022 pozn. red.) to plne potvrdzuje. Veľmi rád pracuje v záhrade. Výsledky jeho práce sú pozoruhodné. Nie raz sa nimi pochválil aj na sociálnych sieťach.

Pred časom, a sú to už tri roky, nás prekvapil pozoruhodným zistením. Ide o skoro neuveriteľnú záležitosť a, dá sa povedať, veľké prekvapenie. Z Michalovho vrchu, za istých podmienok spojených so skúsenosťami a šikovnosťou vidieť Alpy. (???) Áno, aj ja som bol prekvapený. Ako to teda je, prezradil sám Tomáš. „Toto zistenie a obraz mám v hlave už dlhšiu dobu, no a prvýkrát sa mi to potvrdilo 6. novembra 2022. Potreboval som reálny dôkaz a aj sa mi podaril.

Sú na to dva odkazy. Na prvom je „vygenerovaný výhľad“ z jednej stránky, 360 stupňov. Na cca 245 stupni je vidieť maximálny doviditeľný bod. (Treba si posúvnikom naspoďu posúvať).

Druhý odkaz je 10x priblíženie. Toto bol prvotný objav na ceste :-). Už to chcelo len dôkaz, že sa internet nemýli.

Už v magický dátum 22.2.2022 som sa o to pokúšal, ale neúspešne. V minulosti boli pozorované Alpy aj zo Žarnova a Kláštornej skaly. Alpy boli pozorované aj z Veľkej Fatry (Križná a Ostredok).

V druhom odkaze sa to dá ďalej približovať, je tam možnosť Telescope 10x.

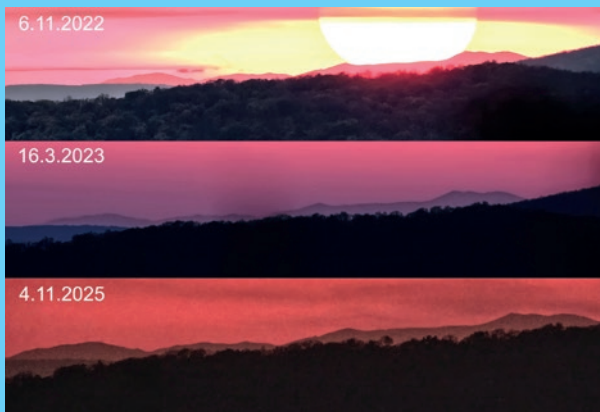
Ak máte google chrome alebo google earth, tak je tam asi aj možná „reálna vizualizácia“, ale to nemám a ani som to neskúšal. Pomocou toho nástroja sa dá približovať snáď aj do nekonečna.

Skúšal som aj Chotenovec, aj odtiaľ je istá možnosť vidieť Alpy, ale je to len malinký výbežok, ktorý sa môže už ťažko rozoznať. Teoreticky je možné vidieť Alpy

aj z Kozlice a Hrdovickej, tie majú otvorený výhľad. Ale chcel som to z Michalovho vrchu, je to naša srdcovka. Alpy sú pozorovateľné aj zo Zobora.“

Nuž, priatelia, je to naozaj neočakávané zistenie. Kto by mal záujem sa o takéto pozorovania pokúšať, môže. V redakcii máme od realizátora generátor výhľadov tohto pozorovania, ktoré vás do uvedenej témy navedú a oboznámia vás s ňou.

Peter Maťašeje

■ Výsledky fotografických pozorovaní a videní cez objektív. Alpy z Michalovho vrchu! Foto – Tomáš Kňaze

Koniec sezóny ako inak než na Brezovej

Keď by som povedala, že som si 6. decembra niečo pred siedmou ráno obúvala turistické topánky s obrovskou dávkou motivácie, veľmi by som klamala.

Ráno bolo totiž nesmierne hmlisté a k tomu sme sa zišli v počte len za máčny máčik – ôsmi turisti. Nuž ale teda sezóna sa musí ukončiť, či sa nám chce alebo nechce. Hovorila som si, škoda, minulý rok sme mali aspoň krásnu mikulášsku nádielku snehu, ale nech, aspoň nie je taká zima. Tak sme sa v tomto komornom združení vydali každoročnou trasou – Klížske Hradište, Vrchhora, skýcovská cesta až k strmému svahu vedúcemu k Oselnému vrchu. Potrhané kusy hmly sa tiahli a zachytávali v korunách ihličnanov, smrekovce boli ešte sýto žlté – posledné, čo nám jeseň nechala na pamiatku. Prvých turistov sme stretali až pod Oselným vrchom, keď sme sa občerstvovali pri našom tradičnom štedrom kamenom stole. Akosi sme však boli tým sychravým počasím vysilení a ešte k tomu, na Oselnom vrchu sa zrazu zhúklo veľa ľudí, tak sme ho tento

rok vynechali. Zamierili sme k chate na Brezovej a úprimne, nejdneho z nás vystrašil výhľad na krikľavú strechu chaty, okolo ktorej akoby ani živej duše. Až keď sme prišli bližšie, uvideli sme miháť sa turistov ako si už nakladali zaslúžený kotlíkový guláš. A oonedlo sme sa rozveselili pod taktovkou živej hudby a gitarových klasík. No a než sme stihli vyjsť svah nad Brezovou – pozdravilo nás zimné

slnko. Tak sa predsa len oplatilo ísť, ešte aj slniečko bolo. Ako bonus k tomu nás v Radobíci čakal kultúrny dom so zabíjačkovým podujatím. Tak sme sedeli, iba za máčny máčik ôsmi pri stole a hovorím si – je naozaj fajn sa občas do tej turistiky aj trošku prinútiť. Hoc by som radšej strávila skoré sychravé ráno v teple, stálo to veru za to.

Týmto sa chcem poďakovať za ďalšiu krásnu turistickú sezónu. Či už sme sa spolu na Brezovej s turistickým rokom 2025 rozlúčili, alebo nie. Ďakujem všetkým, ktorí k spoločnej turistike prispeli svojou účasťou, milým slovom alebo aj kúskom niečoho dobrého pod zub. Najmä veľká vďaka nášmu predsedovi Vladimírovi Saskovi aj za jeho snahu, aby sme sa vždy stretli so spoločnou láskou k horám.

Miriám Hrádelová

■ Osemčlenná skupina, ktorá tento rok reprezentovala KST Ostrá Veľká Klíž.